

Den sváteční

pexels.com - cottimbro studio

Z RÁJE
DO RÁJE 1. 2025 | Příloha

IMPRESUM

Příloha k časopisu *Z ráje do ráje* 1 2025

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Ráj - Juřicová Marcela
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí

Tel.: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de

IČ: 02291959
MK ČR E 15637; ISSN 1801-0059

Layout: Waldemar Laufersweiler

Den sváteční

Pavel Grulich

Pokud se řadíme mezi křesťany, tak zajisté považujeme Bibli za BOŽÍ SLOVO. I v kostele při mši, když pan farář dočte z Bible, tak prohlásí: „Slyšeli jste slovo Boží.“ Přítomní lidé, kteří se mše účastní, pak dodají „Bohu díky.“

My, jako křesťané, tak máme jasno i v tom, že člověk nestvořil Boha, ale Bůh stvořil člověka. Proto musí být Bůh vždy větší autoritou než kterýkoli člověk. Nikdy nelze slovo člověka vyvýšit nad **SLOVO** Boha.

Potom jako křesťané, uznávající, že text Bible je vždy vyšší autoritou, než text, či slova člověka, dáme přednost tomu, co hlásá Boží **SLOVO** zapsané v Bibli před tím, co říká slovo lidské. K tomu nás totiž vede i samotná Bible a učí nás, že je třeba více poslouchat Boha než lidi. [Skutky apoštolů 5:29b]

Od tohoto verše se tedy odvíjí celý směr naší poslušnosti, tedy to, koho upřednostníme a poslechneme v případě, kdy tvrzení a slovo člověka je v rozporu s Božím **SLOVEM** (zapsaným v Bibli).

Jestliže nám Bible vysvětluje, že Bůh kdysi něco nařídil tak, i když je to už minulostí, nelze toto ustanovení měnit. Již není možné vrátit se do určitého bodu, od kterého by se děj vydal jiným směrem, aby mohlo následně platit, že k dotyčnému Božímu ustanovení nikdy nedošlo, a tak ani neplatí. A pokud navíc Bůh ještě dodal, že toto nařízení platí na věky (ve smyslu napořád), že je to věčná smlouva, potom není možné lidskými výmysly, ani tradicemi obhájit, že toto Boží ustanovení už najednou neplatí. Dále pak, když si Bůh vyvolil nějaký národ, učinil tak i proto, že skrze něj měla být šířena Jeho **PRAVDA a SLOVO** mezi ostatní národy. Vyvolený národ tak pověřil, aby předával Boží ustanovení dál a učil tak okolní národy. Proto nelze tvrdit, že Bůh něco ustanovil výhradně pro nějaký určitý národ. Bůh nedělá rozdíly, nikoho neupřednostňuje, všem je tzv. měřeno stejným metrem, a proto Jeho ustanovení platí pro všechny stejně.

Když tedy Bůh svá ustanovení neurčil pouze pro některý národ, ale pro všechny, a když mezi ustanovení, která dal všem generacím

jako věčnou smlouvu. Patří k ní i Jim posvěcený sedmý sobotní den odpočinku, co se to pak stalo ve světě, že křesťané neposlouchají Boha a nekonají bohoslužby v **SOBOTU**, která je pravým (původním) sedmým dnem, ale místo toho poslouchají lidská ustanovení a bohoslužby konají v neděli?

Podívejme se na celou věc z pohledu několika otázek a zamyšlení a snad nám potom bude vše jasné. Pojdme odhalit a poznat pravdu o „dni svátečním,“ který je určen pro odpočinek a konání bohoslužeb. Vždyť tady přece jde o pravdu. Kdo by se chtěl spokojit se lží?

Proč si památku Ježíše Krista připomíná většina křesťanů v neděli?

Zdůvodnění snad většiny těch, kteří světí neděli, je jednoduché: „V tento den byl (jak se věří) Pán Ježíš Kristus vzkříšen.“

To, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých je bezpochyby největší a nejdůležitější událost v dějinách křesťanského lidu. A proto takovou událost si zaslouží připomínat i denně, ne pouze jednou týdně. Ale pokud se ji rozhodneme připomínat jen jednou týdně, kde je v Bibli psáno, že tímto dnem má být neděle? Je to pouze lidské zdůvodnění, že neděli jako den, kdy si tuto událost připomínají a tím i v tento den konají své bohoslužby, si zvolili proto, že Ježíš Kristus, jak oni věří, vstal z mrtvých v neděli. Podstatné je přece to, že Ježíš Kristus vstal, a ne kdy. Důležitá je událost a ne den, kdy se stala. Proto si tuto událost můžeme připomínat stejně tak v sobotu, jako například i v úterý. Neděle je pouze lidským výmyslem a tradicí, nikoli slovem z Bible. Není jediné místo v Bibli, kde by bylo psáno, že jelikož byl Ježíš Kristus vzkříšen v nějaký konkrétní den, tak tento den má být určen na pravidelné připomínání si jeho památky, a současně být náhradou za **SOBOTU** a tedy určený ke konání bohoslužeb.

Když se na toto zdůvodnění podíváme ještě z jiné stránky a hlouběji, dozvíme se, že v neděli oslavujeme vzkříšení Pána Ježíše Krista, nebo si ho v tento den připomínáme. Přijďme tak na zajímavé objasnění celé záležitosti. Je třeba vycházet z Božího záměru a nastavení týdenního cyklu, jehož součástí sváteční den je. Sváteční **SOBOTNÍ** den odpočinku od počátku souvisel s týdenním cyklem stvořitelského díla, tak proč by do něj mělo zasahovat něco, co se k tomuto týdennímu cyklu nevztahuje? Přijít na tento svět, narodit se, vrátit se ze smrti do života - být vzkříšen, to vše se váže ke konkrétnímu datu. Lidé, kteří mají ve zvyku slavit svoje narozeniny, tak je každý rok slaví až nastane datum jejich narození. Pokud se někdo narodil například ve

čtvrtek 10. ledna 1980, tak neslaví svoje narozeniny každý čtvrtek, týden, co týden, ale připomene si je 10. ledna každého roku, a to může připadnout na kterýkoli den týdne. Podle tohoto principu, chceme-li si poctivě připomínat den vzkříšení našeho Mesiáše, Pána Ježíše Krista, potom se musíme řídit Božím kalendářem a ten dnes jako hebrejský kalendář. Tady je potom třeba se zabývat zjištěním, kdy je třetí den po datu „14. Nisan.“ Potom ti, kteří věří, že Pán byl v hrobě necelé tři dny, tak si Jeho vzkříšení budou připomínat v den nazvaný „16. Nisan“ a ti, kteří věří, že tam byl tři dny a tři noci (podle „Matouše 12:40“), si vzkříšení připomenou v den s datem „17. Nisan“. Jedině tento způsob je smysluplný a umožňuje správně si připomenout den vzkříšení Spasitele, našeho Pána. Především je třeba si uvědomit, že tento den může vycházet každý rok na jiný den týdne. Vzkříšení tak nemá návaznost na sváteční **SOBOTNÍ** den ustanovený týdenním cyklem při stvoření a Bible žádné změny v této souvislosti neuvádí.

Je třeba také mít na paměti, že posvátnost **SOBOTY**, přenesl na neděli ten, kdo je Biblií identifikován jako stvoření rouhající se Bohu. (antikrist).

Boží **SLOVO** předpovědělo, že se jednou objeví mocnost, která bude chtít změnit časy a zákon. (Daniel 7:25) ...která změní časy ... Charakteristika této mocnosti je podle „Daniele 7:25“ totožná s popisem v knize „Zjevení Janovo 13“. Každý může snadno zjistit, kdo že je tou mocností, nebo institucí, která uvedené změny provedla. To neříká pisatel těchto řádků, ale je to podle poznávacích znaků odhalení samotné Bible.

Když ale pro tuto změnu **SOBOTY** na neděli není podle Bible, žádný důvod, proč se tedy skoro všechny církve scházejí v neděli a současně tvrdí, že své učení a systém zakládají na Bibli?

Pán Ježíš Kristus už za svého života tady na zemi upozorňoval na to, že lidé nahradili Boží **ZÁKON** svými vlastními nařízeními a tradicemi.

On jim však řekl:

Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: Lid tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko je ode mne. Ale nadarmo mne ctí, učíce učení a ustanovení lidská. „Opustili přikázání Boží a držíte ustanovení lidská.“ A říkal jim: „Čistě vy rušíte přikázání Boží, abyste ustanovení svá zachovávali. (Marek 7:6-9)

Také bylo předpovězeno, že se objeví falešní učitelé – proroci, kteří budou, mimo jiné, tyto tradice podporovat (*Matouš 7:15; Marek 13:22; 1 Janova 4:1-3*).

Falešný učitel, nebo prorok je ten, kdo tvrdí, že své učení zakládá na Bibli, ale pouze si z ní vybírá, co se mu hodí a doplňuje to vlastním výkladem, aby podpořil svůj systém, zvyk, nebo tradici. Rozhodl se jít a vést svěřený lid určitým směrem a teď hledá cestičky ve vytržených částech Bible, aby svůj názor obhájil. Pokud Boží **SLOVO** jasně netvrdí, že zákon daný formou Desatera, se mění a posvátnost **SOBOTY** se přenáší na neděli, potom ten, kdo obhajuje neděli a tvrdí, že **SOBOTA** už neplatí, je falešný učitel (prorok).

Existují i další výroky v Písmu svatém (Bibli), které podporují fakt, že **SOBOTA** stále platí? Samozřejmě že ano. Když víme, že jako křesťané chceme patřit k Božímu lidu, tak jsou pro nás sdělení, určená Božímu lidu podstatná.

„Židům 4:9“ připomíná platnost **SOBOTY** pro veškerý Boží lid:

A tak pro Boží lid zůstává platnost sobotního odpočínutí.

Nebylo totiž Boží vůlí, aby byla přenesena posvátnost ze sobotního dne na neděli. To byla výhradně lidská vůle. Kdyby to tak Bůh chtěl, Pán Ježíš Kristus by sdělil, jak již bylo řečeno, že se tak má stát a apoštolo by podle toho jednali. Bible se o změně nikde nezmiňuje, a to je důkaz, že to Boží vůle není. Kdyby se tak na základě Boží vůle a Pána Ježíše Krista mělo stát, došlo by ke změně ihned po Jeho vzkříšení a nikoli až o nějakých 300 let později rozhodnutím člověka. To podstatné a hlavní je, a znovu si to zopakujme, že by se Pán Ježíš Kristus o tom zmínil a bylo by to v Bibli zapsáno. Když mohl hovořit o událostech, které nastanou až v daleké budoucnosti, těsně před Jeho příchodem, tím spíše by hovořil i o změně, která má nastat kvůli Jeho vzkříšení.

Je možné slyšet i taková tvrzení, že dnes je už úplně jedno, který den se zvolí pro konání bohoslužeb a pro odpočinek, a že **SOBOTA** už neplatí proto, že **ZÁKON** byl přibit na kříž. Je však toto tvrzení pravdivé a v souladu s Boží vůlí?

Zákon přibitý na kříž

V křesťanském světě je velmi rozšířeno učení, že Kristova smrt ukončila platnost **ZÁKONA** a **ZÁKON** byl spolu s Kristem přibit na kříž. K tomuto názoru se dochází podle veršů v „*Kolosenským 2: 13. a 14.*“, a souběžně také s verši zapsanými u „*Efezským 2: 13-16*“.

Zde však vidíme velmi dobrý příklad, jak zásadní může být překlad Bible. Moderní překlady totiž uvádějí, že zákon, který Kristus přibil na kříž, odstranil ze středu Božího lidu. Když se však podíváme do překladu „Bible kralické z roku 1613,“ tak zjistíme, že Zákon Kristus neodstranil z prostředku Božího lidu, ale ze středu, to znamená z prostředku pěti knih Mojžíšových. Středem čísla 5 je číslo 3, kdy jak směrem dolů, tak i nahoru nám zbývají dvě knihy, a tak je to právě třetí kniha Mojžíšova, ze které byl vzat tento zápis (zákon) a pouze ten byl ukončen. **Kristova smrt tak zastavila pouze platnost ceremoniálního zákona, nikoli však celého ZÁKONA a stejně tak ani platnost Desatera Božích přikázání.**

Obětní systém ve STARÉM ZÁKONĚ měl za úkol poukazovat na příchod Mesiáše a jeho smrt za naše hříchy. Před mnoha staletími předpověděl prorok Daniel, že smrt Mesiáše „zastaví obětní hod i oběť přídavnou.“

A prosadí smlouvu s mnohými v týdnu posledním a v půli onoho týdne ukončí obětní hod i přídavnou oběť. (Daniel 9:27)

Ceremoniální zákon měl pouze dočasnou platnost a byl Božímu lidu dán jen do té doby, než nastane náprava, do doby, než Kristus zemře jako pravý Beránek Boží. Kristus zaplatil náš dluh a ukončil tak předobraz, který poukazoval na to, že jednou Pán Ježíš Kristus za nás zaplatí. Tento Mojžíšův zákon (ceremoniální), byl uložen vedle truhly smlouvy a právě ten pozbyl svoji platnost. Oběť tak byla učiněna jednou a napořád, a následně pak lidé mají jako oběť přinášet své vlastní „já“ (Mt 10: 32-40)

Jednoduchý a stručný závěr této otázky je, že Pán Ježíš svou smrtí ukončil, tedy jak se říká – přibil na kříž, pouze ten oddíl **ZÁKONA**, který se týká obětí. Jelikož vše jednou provždy vyřešil obětí vlastní, už nebylo třeba přinášet oběti zvířat, a proto právě tento zákon (část zákona neboli konkrétní ustanovení) už pozbyl platnost. V Bibli se o tom píše zejména v 7. a 9. kapitole Židům.

Kdyby návaznost týdnů v řadě jednoho měsíce ustanovil Bůh, zařídil by to tak, aby matematicky přesně vycházelo, že jeden měsíc bude trvat tak dlouho, aby měl vždy 4 týdny po sedmi dnech a nikdy by tento systém nebyl narušen.

Protest – důvody a současný stav

Protestantské církve by si měly připomenout, z jakého důvodu začal jejich protest! Aby si to neuvědomovaly, začalo se označení „protestantský“ vykládat jinak, než že se jedná o protestování proti něčemu. Například se používá výklad: „Pro Testament,“ což má znamenat, že jejich učení se zakládá na Bibli.

Avšak pravý a skutečný význam spočíval a stále spočívá v protestu, a to protestu proti učení a jednání římskokatolické církve. Zejména jde o protest proti skutečnosti, že se římskokatolická církev, přesněji její představitelé, vyvýšili nad Boha a začali Jeho ustanovení nahrazovat vlastními. Lidské Slovo tak bylo člověkem nadřazeno nad **SLOVO** Boží. Především se tu jedná o přenesení posvátnosti sobotního dne na neděli, ke kterému se římskokatolická církev veřejně doznává. Pokud se tedy nějaká církev řadí mezi protestantské, ale její učení je v souladu se změnami, které byly učiněny na základě vyvýšení člověka nad Boha s následkem přenesení posvátnosti **SOBOTY** na neděli, potom se o žádný protest nejedná a ani nemá s ním nic společného. Nejde o protest, ale o soulad neboli ztotožnění se.

Je tedy vhodné se zamyslet, jestli budeme poslouchat člověka, nebo Boha a na základě toho pak světit den určený člověkem, nebo den daný Bohem.

Je třeba si uvědomit, že za vznikem falešného evangelia stojí v pozadí inteligentní bytost, a proto je hranice mezi pravým evangeliem a falešným tak tenká. Stačí si šikovně vybrat jen určité části z Bible a jiné, velmi podstatné opomenout, a už jsme odvedeni úplně opačným směrem, a přitom to stále vypadá tak, že nás k tomu vede sama Bible.

Mnozí křesťané se tak pevně drží falešného evangelia, že když jim představíme to pravé, považují je za blud. Tyto postoje byly v Božím **SLOVĚ** předpovězeny.

Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele.

A odvrátí uši od pravdy, a k básním obrátí. 2. Timoteovi 4: 3.4.

Mnozí dnes dělají stejnou chybu, jakou udělali první lidé (v ráji), že totiž přenesli důvěru a poslušnost vůči Bohu, někam jinam. Tehdy to byl had, dnes je to člověk a instituce, kterou tento had (drak) ovládá.

Závěr

Svěcení svátečního sobotního dne, dne odpočinku je zakotveno v Božím **ZÁKONĚ**. Je součástí **DESATERA BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ**, pravého **DESATERA** a je to čtvrté přikázání.

Nebo kdo by koli celého zákona ostříhal (dodržel), přestoupil by pak jedině, všechněmi jest vinen. Jakub 2: 10.

Každý, kdo činí hřích, činí proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona.

1. Jana 3: 4.

Nebo jestliže bychom dobrovolně hřešili po přijetí známosti pravdy, nezůstávalo by již obětí za hříchy. Ale hrozné nějaké očekávání soudu, a ohně prudká pálivost, kterýž žráti má protivníky. Kdož by koli pohrdal zákonem Mojžíšovým, bez lítosti pode dvěma neb třemi svědky umírá.

Což se vám zdá, čím přísnějšího trestání hoden jest ten, kdož by Syna Božího pošlapával, a krev smlouvy, kterouž byl posvěcen, za nehodnou drahého vážení by měl, a Duchu milosti potupu učinil? Židům 10: 26-29

Kdyby dnes náš drahý Spasitel, Pán Ježíš Kristus, promluvil ke světu, co by asi řekl?

Jak troufale překrucujete má slova, která přitom hovoří tak jasně!

Řekl jsem snad, že dokud budu živ, tak nepomine jedině písmenko, ani jedná čárka ze ZÁKONA?

Naprosto NE!

Bylo řečeno, že dokud nepomine nebe a země, nikoli můj život. Ale vy přitom máte odvahu učit, že ZÁKON a DESATERO byly se mnou přibity na kříž.

Jak je to v ZÁKONĚ, jak to tam čtete?

Dokud nepomine nebe i země, jediná literka aneb puntík nepomine ze Zákona, až se všechny věci stanou. (Matouš 5:18)

Pominuly snad už nebe a země?

Nepominuly.

ZÁKON i DESATERO tedy musí stále platit.

Amen.

Na další straně máte pro porovnání Desatero změněné člověkem – Desatero papežské, které učí především římskokatolická církev.

Druhé přikázání bylo pro římskokatolickou církev také nevyhovující, a že nebyla možná ani žádná jeho velká úprava a změna, která by umožňovala mít všude sochy a obrazy, tak je vyřadili a zrušili úplně. Zmizelo z DESATERA a umožnilo tak kostely, katedrály, chrámy a kaple naplnit sochami, malbami, obrazy, kříži atd., které však Bůh zakazuje.

Přikázání o **SOBOTNÍM** dni bylo změněno tak, že je zde zmínka pouze o svěcení svátečního dne, ale protože tam už není, že tím dnem je Bohem daná **SOBOTA**, je možné si **SOBOTU** nahradit nedělí. Tím bylo z **DESATERA** odstraněno znamení Boha Stvořitele.

Desatero změněné člověkem.

- 1.** V jednoho Boha věřiti budeš.
- 2.** Nevezmeš jména Božího nadarmo.
- 3.** Pomni, abys den sváteční světil.
- 4.** Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.
- 5.** Nezabiješ!
- 6.** Nesesmilníš!
- 7.** Nepokradeš!
- 8.** Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
- 9.** Nepožádáš manželku bližního svého.
- 10.** Aniž požádáš statků jeho.

(Katolický katechismus 1985)

DESATERO přikázání dané Bohem – Otcem Stvořitelem

2. Mojžíšova (Exodus) 20: 2-17

1.

Já jsem Hospodin Bůh tvůj, který jsem tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby. Nebudeš mít bohů jiných přede mnou.

2.

Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemi. Nebudeš se jim klanět, ani jich ctít. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří nenávidí mne. A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostříhají (zachovávají) přikázání mých.

3.

Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdo by bral jméno jeho nadarmo.

4.

Pomni na den **SOBOTNÍ**, abys jej světil. Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své; Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj, i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i přichoží, kterýž jest v branách tvých. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všechno co v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.

5.

Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.

6.

Nezabiješ.

7.

Nesesmilníš.

8.

Nepokradeš.

9.

Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.

10.

Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého.